

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 1T/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214010055
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Buchvald
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2015:1214010055.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II samosudcom JUDr. Vladimírom Buchvaldom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26. 11. 2015 v Bratislave rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

D. F., nar. XX. XX. XXXX v H., trvale bytom H., D.K. ul. č. X, prechodne bytom H., M. ul. č. XX/C, podnikateľ,

je vinný, že

v čase od 20.00 h dňa 5. 5. 2013 do 04.45 h dňa 6. 5. 2013 v Bratislave, na ul. Ráztočnej č. 79, na tam zaparkovanom motorovom vozidle zn. Renault Master, bielej farby, EČV: BL-XXX AK vrtáčkou prederavil z bočnej strany 3 ks pneumatík zn. Continental 225/65/R16C, a to obidve predné a ľavú zadnú, a nezisteným spôsobom rozbil spätné zrkadlo na ľavej vodičovej strane, čím spôsobil živnosti W. G., H., ul. M. č. XX, škodu vo výške 1.003,70 eura,

t e d a

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

úmyselný prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

- 2 -

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/ a § 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť škodu poškodenému W. G., nar. XX. X. XXXX, H., M. ul. č. XX, vo výške 1.003,70 eura.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor pre Bratislavu II podal dňa 23. 1. 2014 obžalobu na D. F. pre vyššie uvedený prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. s tým, že predchádzajúci zákonný sudca túto preskúmal a rozhodol o vydaní odsudzujúceho trestného rozkazu, ktorý však bol riadne a včas napadnutý opravným prostriedkom - odporom zo strany obžalovaného /prostredníctvom obhajkyne/ s tým, že po dvoch neúspešných termínoch hlavného pojednávania /ktoré muselo byť z objektívnych dôvodov odročené/ bola vec pridelená novému zákonnému sudcovi /vzhľadom na prechod pôvodného zákonného sudcu na iný súd/, pričom samosudca opätovne preskúmal listinný materiál a nariadil hlavné pojednávanie na deň 19. 3. 2015, kedy bolo vykonané kompletne dokazovanie a bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok - tento bol riadne a včas napadnutý odvolaním okresného prokurátora, na ktorom základe bol vo veci činný nadriadený súd, ktorý uznesením zo dňa 25. 6. 2015, sp. zn. 2To/64/2015, zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec tunajšiemu súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol s tým, že celé konanie pred súdom potom možno charakterizovať nasledovne:

V úvode hlavného pojednávania prokurátor zotrval na predmetnej obžalobe, ktorú predniesol zhodne s jej písomným vyhotovením a súčasne vylúčil možnosť pristúpenia ku konaniu o dohode o vine a treste, obhajkyňa zaujala k obžalobe nesúhlasné stanovisko, pričom po vyriešení otázky nároku na náhradu škody, obžalovaný, po poučení v zmysle zákonného ustanovenia § 34 ods. 1, 2, 3/ a § 257 ods. 2 - 8 Tr. por. urobil vyhlásenie o svojej nevine, na ktorom základe bolo pristúpené k vykonaniu samotného dokazovania, v rámci ktorého boli vyslúchnutí obžalovaný D. F., poškodený - svedok W. G., svedkyne Ing. F. G. a I. K., v zmysle ustanovenia § 268 ods. 2 Tr. por. /so súhlasom procesných strán/ boli prečítané znalecké posudky KEÚ PZ Bratislava, následne bol oboznámený celý relevantný listinný materiál, a to vrátane zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave a doplneného odpisu z registra trestov, pričom na základe takto vykonaného dokazovania, vyhodnotenia a prehodnotenia dôkazov súd zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný D. F. v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku s tým, že v kritickom čase sa nachádzal doma, nebol pri vozidle poškodeného, ani nemá vedomosť, kto

- 3 -

predmetný skutok mohol spáchať - dňa 6. 5. 2013 mu telefonovala hneď ráno okolo 07.00 - 08.00 h jeho sestra I. C., že prečo poškodil rodine G. ich vozidlo, ktoré bolo zaparkované na príjazdovej ceste k ich rodinným domom, na čo obžalovaný reagoval tak, že on žiadne auto nepoškodil a ani nevie, kto to urobil. S rodinou G.Ý. viackrát došlo k vzájomnej výmene názorov, hlavne kvôli ich autu, keďže ho nechávajú zaparkované tak, že sa nedá prejsť a keď ich na to obžalovaný upozorní, väčšinou ho urážajú a „odvrknú“ - naposledy to bolo tak, že sa L. G. opýtal, ako má prejsť a on mu odpovedal: „Preskoč“. Na hlavnom _ojednávaní obžalovaný doplnil, že v kritickom čase sa nachádzal doma - v Petržalke, určite nebol pri vozidle poškodeného v tomto čase - vie to na 100 % s tým, že poukázal na fakt, že predmetná ulica je ulicou slepou a kvôli vozidlám G. - majú ich asi 5, má často veľké problémy vyjsť so svojim vozidlom, častokrát musel trúbiť, prípadne i zvoniť a stávalo sa aj to, že im zaklopil spätné zrkadlo, aby vôbec mohol prejsť, ktoré okolnosti vo svojom súhrne viedli k tomu, že jeho vzťah k poškodeným by nazval ako „nie moc dobrý“.

Poškodený W. G. vypovedal v prípravnom konaní, že v kritickom čase došlo k poškodeniu predmetného vozidla, a to tak, že páchatel' prevrátil obe predné pneumatiky zn. Continental a rozbil ľavé spätné zrkadlo na strane vodiča - na základe uvedeného sa ihneď vrátil domov, kde povedal manželke čo sa stalo, pričom ona mu povedala, že v noci sa okolo ich auta motal manželkin bratranec D. F., čo im potvrdila aj susedka pani I. /K./, ktorá tam prišla počas toho, ako sa tam bavili s manželkou. Na základe uvedeného potom manželka zavolała políciu a poškodený odišiel do práce, pričom manželka mu telefonovala, že spoločne s políciou zistili, že je poškodená aj tretia pneumatika, pričom táto nebola vyfúčaná, ale bola tiež navŕtaná, pričom ani jedna z pneumatík sa nedá opraviť, keďže sú navŕtané z boku. Pred súdom poškodený zopakoval svoje tvrdenia s tým, že on osobne obžalovaného pri svojom vozidle nevidel a až ráno mu manželka povedala, že v noci videla obžalovaného, ako sa nachádzal pri ich vozidle a

následne od neho odchádzal, pričom mal v ruke náradie - akumulátorovú vŕtačku. Pokiaľ sa týka vzťahu medzi ním a obžalovaným, tento vzťah „nie je žiadny“, nemá vedomosť o žiadnom konflikte medzi ním a obžalovaným, nevie si vysvetliť, z akého dôvodu obžalovaný poškodil predmetné vozidlo s tým, že toto poškodenie zistil v pondelok ráno a až následne mu manželka podala vyššie uvedenú informáciu.

Svedkyňa Ing. F. G. v prípravnom konaní uviedla, že v kritickom čase sa zobudila na brechot psov, pričom sa pozrela najskôr zo spálne, ktorá je situovaná smerom na dom obžalovaného - videla, ako D. F. ide od svojho domu smerom dopredu k ich domu, resp. smerom k hlavnej ceste, kde mali v tom čase odparkované motorové vozidlo zn. Renault Master, bielej farby, následne svedkyňa prešla na balkón, nachádzajúci sa v izbe jej dcéry, ktorá je situovaná smerom k autu, pričom nevidela nič podozrivé, iba videla, že obžalovaný je pri ich aute, ale myslela si, že tam asi čaká na svojich kamarátov, lebo zvykli za ním v noci občas chodiť. Po chvíli uvidela, ako obžalovaný ide naspäť a tak si svedkyňa išla opäť ľahnúť, avšak keďže brechot psov neutíchal, znova vstala a išla k dcére do izby, pričom videla, ako sa obžalovaný motá okolo ich auta, čo trvalo asi 5 minút a potom videla, ako „víťazoslávne“ zdvihol nad hlavu vŕtačku a odchádzal smerom domov. Vtedy si myslela, že mu ju asi doniesol nejaký kamarát a touto vŕtačkou mu zamával, nepredpokladala nič zlé, nakoľko potom išiel k dielni, ktorá sa nachádza na ich pozemku a myslela si, že ju asi išiel odložiť. Ráno, keď manžel odchádzal do práce okolo 05.00 h, sa vrátil dnu, pričom jej povedal, že majú poškodené vozidlo, pričom svedkyňa „si dala nočné

- 4 -

skutočnosti do súvisu“ - zistila, že majú prevŕtané 3 ks pneumatík z bočnej strany a rozbité ľavé spätné zrkadlo, na základe čoho potom zavolała políciu. Pred súdom svedkyňa doplnila, že videla, ako obžalovaný stojí s vŕtačkou v ruke, pričom túto držal nad hlavou a nachádzal sa pri zadnom pravom kolese predmetného vozidla, avšak manželka nezobudila z toho dôvodu, že vôbec netušila, že by obžalovaný mohol poškodiť ich vozidlo. Obžalovaného pozorovala z balkóna, ktorý je vzdialený od predmetného vozidla asi 12 metrov, pričom hneď pri vozidle sa nachádza lampa pouličného osvetlenia, avšak nevidela obžalovaného priamo pri vŕtaní a takisto nepočula zvuk vŕtačky, a to pre brechot psov.

Svedkyňa I. K. vypovedala, že v kritickom čase sa zobudila na buchot, ktorý znel, ako keby niekto niečo rozbil, na ktorom základe podišla k oknu, pričom nič nevidela, iba počula vzd'alovať sa nejaké kroky a od susedov „strašne štekal vlčiak“. Na základe uvedeného zostala pri okne a počúvala, či niekto nechodí po vonku, pričom po chvíli sa objavil sused D. F., ktorý išiel smerom k autu pána G. a v pravej ruke niesol vŕtačku. Svedkyňa si najskôr myslela, že asi naháňa nejakého zlodeja, avšak videla jeho tieň, ako zastal pri aute pána G. a počula zvuk vŕtačky, pričom tento zvuk nebol klasický, ako keď niekto vŕta do plechu, resp. do dreva, ale bol to zvuk vŕtačky, ktorý nevedela identifikovať, resp. nevedela identifikovať, do akého materiálu a či vôbec do nejakého materiálu vŕta. Potom videla, ako obžalovaný ide naspäť k sebe domov, avšak po chvíli sa vrátil naspäť a znova počula pri aute pána G. daný zvuk a ako potom odchádzal od auta, zdvihol do vzduchu ľavú ruku, v ktorej mal vŕtačku a „z jeho gesta bolo zrejmé, že niečo urobil a to čo urobil, sa mu podarilo“. Na druhý deň, resp. v ten deň ráno sa stretla s pani G., ktorá jej povedala, že majú prepichnuté gumené pneumatiky a rozbité zrkadlo, na čo svedkyňa opísala vyššie uvedené okolnosti s tým, že čo sa týka spätného zrkadla, na túto tému sa nebavili, iba pani G. povedala, že sa zobudila na buchot, ale nevie uviesť, kto zrkadlo rozbil. Pred súdom svedkyňa potvrdila, že nevidela obžalovaného priamo pri vŕtaní, ale počula zvuk vŕtačky, keď sa obžalovaný nachádzal pri vozidle poškodeného s tým, že keď obžalovaný prechádzal pred ich domom, vŕtačku zdvihol nad hlavu, preto svedkyňa „vedela, že niečo vyviedol“, napriek tomu nevolala políciu, keďže „nevedela, čo obžalovaný vyviedol“, pričom pokiaľ sa týka psov /o ktorých vypovedala aj svedkyňa Ing. G./, „títo strašne brechali, brechali aj v čase keď obžalovaný vŕtal, napriek tomu počula zvuk vŕtačky cez brechot“.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu vyplýva, že na mieste činu boli zaistené dve daktyloskopické stopy, a to z poškodeného spätného zrkadla s tým, že tieto boli podrobené znaleckému skúmaniu v KEÚ PZ Bratislava, pričom podľa záverov znaleckého dokazovania je zrejmé, že jedna zaistená stopa bola vyradená ako nepoužiteľná a v prípade druhej daktyloskopickkej stopy nebola zistená zhoda s kontrolnými odtlačkami poškodeného a ani obžalovaného.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil aj celý relevantný listinný materiál, všetky vykonané dôkazy vyhodnotil v zmysle zákonného ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., teda jednotlivo i v ich súhrne, a to na základe starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu, pričom je potrebné poukázať na nasledovné faktory:

- obžalovaný V. F. od počiatku spáchanie danej trestnej činnosti rozhodne poprel s tým, že na svojom odmietavom stanovisku /k obžalobe/ zotrval aj v konaní pred súdom, kedy fakticky vysvetlil, ako si on vysvetľuje tvrdenia svedkýň - poukázal na vzájomné konflikty

- 5 -

kvôli parkovaniu v predmetnej slepej ulici,

- vo vzťahu k výpovedi samotného poškodeného L. G. súd konštatuje, že tento zistil poškodenie predmetného vozidla až ráno bez toho, že by v noci niečo registroval,

- naproti tomu, svedkyne Ing. F. G. a I. K. podľa svojich výpovedí videli obžalovaného v kritickom čase pri predmetnom vozidle, a to s akumulátorovou vŕtačkou v ruke, avšak priamo nevideli, že by obžalovaný poškodzoval spätné zrkadlo a že by prevŕtaval pneumatiky na vozidle poškodeného s tým, že podľa svedkyne Ing. G. nebolo nič počuť, a to „pre brechot psov“, kým druhá svedkyňa - M. K. uviedla, že „psi strašne brechali, brechali aj v čase keď obžalovaný vŕtal, napriek tomu počula zvuk vŕtačky cez brechot“ s tým, že je potrebné upozorniť aj na vyjadrenia svedkýň v tom zmysle, že obžalovaného videli s vŕtačkou v ruke, čo priamo vyvracia tvrdenie obžalovaného, že sa na predmetnom mieste vôbec nenachádzal.

Súd dôsledne zvážil všetky zistené okolnosti a vyššie uvedené faktory a v konečnom dôsledku - po prehodnotení vykonaných dôkazov dospel k názoru, že obrana obžalovaného D. F. bola vyvrátená výpoveďami svedkýň Ing. G. a M. K., a nepriamo i vyjadreniami poškodeného Ing. G., ktoré okolnosti vo svojom súhrne nasvedčujú tomu, že bolo nepochybne potvrdené, že skutok ako taký sa stal, tento takisto nepochybne vykazuje znaky skutkovej podstaty trestného činu, pričom páchatelom predmetného skutku je s ohľadom na výsledky dokazovania a s poukázaním na vyššie uvedené faktory práve obžalovaný D. F., ktorý svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. po stránke objektívnej i subjektívnej.

V súvislosti s vyššie uvedenými závermi súd upozorňuje aj na nasledovné:

- odvolací súd /pri rozhodovaní o odvolaní proti oslobodzujúcom rozsudku/ skonštatoval, že súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy, potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu, avšak tieto dôkazy nesprávne vyhodnotil - odvolací súd konštatoval, že z vyššie uvedených skutočností jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že sa podarilo preukázať, že predmetný skutok sa stal, vykazuje všetky zákonné znaky trestného činu a zároveň bolo vylúčené, že by páchatelom mohla byť iná osoba, ako osoba obžalovaného, preto súd prvého stupňa postupoval procesne nesprávne, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil - tento postup súdu prvého stupňa nie je v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona a Trestného poriadku a preto tunajší súd porušil zákon, keď obžalovaného V. F. spod obžaloby oslobodil.

- v zmysle zákonného ustanovenia § 327 ods. 1 Tr. por. je súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd.

Na uvedenom základe, v kontexte celého dokazovania a s poukázaním na uvedené faktory súd vyslovuje, že došlo k preukázaniu toho, že žalovaný skutok sa stal, tento skutok nepochybne je trestným činom a že jeho páchatelom je práve obžalovaný D. F., ktorý svojim vyššie popísaným úmyselným konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., a to po stránke objektívnej i

- 6 -

subjektívnej.

Po zhodnotení predmetnej dôkaznej situácie a po následnom ustálení otázky skutkového stavu, viny obžalovaného D. F. a právnej kvalifikácie jeho úmyselného konania, súd pristúpil k úvahám o možnom trestnoprávnom postihu menovaného podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. s tým, že boli zvážené všetky relevantné okolnosti, súd prihliadol na spôsob počínania obžalovaného, na konanie vo forme priameho úmyslu, pričom bolo takisto prihliadnuté na osobu obžalovaného, jeho doterajší riadny spôsob života a čas spáchania skutku, ako i na pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy s tým, že

sa konštatuje prítomnosť poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. a absencia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., pričom súhrn vyššie uvedených okolností a ich dôsledné zváženie viedli súd k názoru, že v danom konkrétnom prípade postačí na obžalovaného pôsobiť primeraným podmieneným trestom odňatia slobody s určením 1-ročnej skúšobnej doby, za súčasného uloženia povinnosti nahradiť spôsobenú škodu, ktorá bola riadne a včas uplatnená s tým, že súd je toho názoru, že takto uložený trest môže v danom konkrétnom prípade viesť k dosiahnutiu svojho účelu z hľadiska požiadavky zabezpečenia tak generálnej, ako aj individuálnej prevencie tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák.

S poukázaním na odôvodnenie je súd toho presvedčenia, že znenie skutkovej vety, ako aj výroky o vine, treste a povinnosti nahradiť škodu plne zodpovedajú výsledkom náležitého zhodnotenia všetkých okolností predmetného prípadu, pomerov obžalovaného, možností jeho nápravy, ako i otázky potreby zabezpečenia ochrany spoločnosti.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, na podpísanom súde.